



Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 22. januára 2015 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia lehoty —
Doručenie rozhodnutia odvolacieho senátu telefaxom — Prijatie telefaxu — Omeškanie —
Neexistencia vyššej moci alebo nepredvídateľnej okolnosti — Zjavná neprípustnosť“

Vo veci T-488/13,

GEA Group AG, so sídlom v Düsseldorf (Nemecko), v zastúpení: J. Schneiders, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory (ÚHVT)), v zastúpení:
pôvodne A. Pohlmann, neskôr S. Hanne splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 21. marca 2013 (vec R 935/2012-4) týkajúceho sa prihlášky slovného označenia engineering for a better world ako ochranné známky Spoločenstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni (spravodajca) a L. Madise,
tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 2. septembra 2013,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 16. decembra 2013,

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 11. marca 2014,

so zreteľom na dupliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2014,

so zreteľom na list žalobkyne podaný do kancelárie Všeobecného súdu 11. septembra 2013,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali žiadosť o určenie termínu pojednávania v lehote do jedného mesiaca odo dňa doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania a súd preto na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodol, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

* Jazyk konania: nemčina.

vydal toto

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, GEA Group AG, podala 6. septembra 2011 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) prihlášku slovného označenia engineering for a better world pre tovary a služby zaradené do tried 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
- 2 Rozhodnutím z 20. marca 2002 prieskumový pracovník zamietol prihlášku požadovanej ochrannej známky na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.
- 3 Žalobkyňa podala 15. mája 2012 odvolanie na ÚHVT podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.
- 4 Rozhodnutím z 21. marca 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát ÚHVT odvolanie zamietol.
- 5 Napadnuté rozhodnutie bolo žalobkyni doručené telefaxovým prístrojom 25. marca 2013.
- 6 Keďže žalobkyňa o tomto telefaxe nevedela, 13. júna 2013 podala na ÚHVT doplňujúce vyjadrenie v odvolacom konaní pred odvolacím senátom.
- 7 Kancelária ÚHVT 11. júla 2013 informovala žalobkyňu o tom, že štvrtý odvolací senát rozhodol o odvolaní a že jej napadnuté rozhodnutie doručil telefaxovým prístrojom 25. marca 2013. Okrem toho jej znova poskytla napadnuté rozhodnutie, ako aj správu o prenose zo svojho telefaxového prístroja s dátumom 25. marca 2013 a poznámkou „ok“.

Návrhy účastníkov konania

- 8 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - určil, že žaloba je prípustná,
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.
- 9 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - odmietol žalobu ako neprípustnú a subsidiárne zamietol ako nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 10 Podľa článku 111 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu môže súd, ak je návrh zjavne neprípustný bez ďalšieho konania vo veci rozhodnúť odôvodneným uznesením.

- 11 V prejednávacom prípade sa Všeobecný súd domnieva, že sa s vecou dostatočne oboznámil na základe dokumentov v spise a na základe článku 111 rokovacieho poriadku prijme rozhodnutie bez ďalšieho konania.
- 12 ÚHVT tvrdí, že žalobkyňa nedodržala lehotu na podanie žaloby na Všeobecný súd, keďže žaloba bola podaná takmer tri mesiace po uplynutí tejto lehoty.
- 13 Podľa článku 65 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 sa žaloba podáva na Všeobecnom súde do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho senátu.
- 14 Podľa pravidla 61 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannnej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), v znení zmien a doplnení doručovania, ktoré vykonáva ÚHVT, možno vykonať telefaxom. Doručovať telefaxom možno každé rozhodnutie ÚHVT [rozsudok z 19. apríla 2005, Success-Marketing/ÚHVT – Chipita (PAN & CO), T-380/02 a T-128/03, Zb., EU:T:2005:133, bod 58], a teda aj rozhodnutia odvolacích senátov.
- 15 Pravidlo 65 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 s názvom „Doručenie telefaxom alebo inými technickými prostriedkami“ spresňuje, že „oznámenie [doručenie – *neoficiálny preklad*] sa považuje za uskutočnené v deň, keď ho prijímateľ prijal telefaxom [keď ho prijal telefaxový prístroj príjemcu – *neoficiálny preklad*]“. Pravidlo 70 ods. 2 nariadenia č. 2868/95, ktoré sa venuje „výpočtu lehôt“, rovnako uvádza, že „pokiaľ takýmto procesným krokom je doručenie, tak danou udalosťou [od ktorej plynie lehota – *neoficiálny preklad*] je prevzatie doručeného dokumentu, pokiaľ nie je stanovené inak“.
- 16 Keďže v tomto prípade žiadne ustanovenie neupravuje výnimku z tohto pravidla, je deň prijatia telefaxu východiskovým bodom pre plynutie lehoty na podanie žaloby proti rozhodnutiam ÚHVT doručovaným telefaxom.
- 17 V tomto prípade ÚHVT tvrdí, že napadnuté rozhodnutie doručil telefaxom 25. marca 2013. Žalobkyňa vo svojom liste z 30. augusta 2013 uznala, že kancelária ÚHVT jej zaslala kópiu správy o prenose z jej telefaxového prístroja, ktorá sa týkala doručenia napadnutého rozhodnutia s poznámkou „ok“. Okrem toho uznala, že informačný systém jej zástupcu zaregistroval a uložil telefax z 25. marca 2013. Napriek tomu podľa žalobkyne jej zástupca pre technickú poruchu nebol pred 11. júlom 2013 informovaný o tom, že prišiel sporný telefax a tým skôr o jeho obsahu.
- 18 Z toho však nemožno vyvodiť, že telefax doručujúci napadnuté rozhodnutie zástupca žalobkyne neprijal 25. marca 2013 a že by preto od tohto dňa nezačala plynúť lehota na podanie žaloby.
- 19 Judikatúra totiž rozlišuje medzi na jednej strane oznámením aktu jeho príjemcovi, ktoré sa vyžaduje na účely riadneho doručenia, a na druhej strane skutočnou vedomosťou o tomto akte, ktorá sa nevyžaduje na to, aby sa doručenie považovalo za riadne. Podľa uvedenej judikatúry existencia platného doručenia príjemcovi nie je nijako závislá od skutočného oboznámenia sa osobou, ktorá má podľa interných pravidiel príjemcu právomoc v danej oblasti, keďže rozhodnutie je doručené za riadnych podmienok, pokiaľ je oznámené jeho príjemcovi a pokiaľ je tomuto príjemcovi umožnené, aby sa s ním oboznámil (rozsudok z 15. decembra 1994, Bayer/Komisia, C-195/91 P, Zb., EU:C:1994:412, bod 20; pozri rovnako rozsudok z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb., EU:T:1998:198, bod 76 a citovanú judikatúru). Na účely posúdenia toho, či je doručenie riadne, sa tak zohľadňuje iba jeho externé hľadisko, teda riadne odovzdanie jeho príjemcovi, a nie jeho interné hľadisko, ktoré sa týka interného fungovania príjemcu (pozri v tomto zmysle rozsudok European Night Services a i./Komisia, už citovaný, EU:T:1998:198, bod 79).
- 20 Z toho vyplýva, že na určenie dňa doručenia treba zohľadniť len externé hľadisko tohto doručenia, teda formálne a riadne prijatie subjektom, ktorý je príjemcom, bez ohľadu na skutočné prijatie a oboznámenie sa v rámci tohto subjektu. Túto úvahu nespochybňuje požiadavka vyplývajúca z vyššie

uvedenej judikatúry, podľa ktorej doručenie znamená, že príjemcovi musí byť umožnené, aby sa oboznámil s doručovaným aktom. Týka sa totiž povinnosti oznamovateľa vytvoriť podmienky pre skutočné oboznámenie sa príjemcu, teda povinnosti vynaložiť úsilie na dosiahnutie tohto cieľa (zodpovedajúcej externému hľadisku doručovania) a nie jeho povinnosti zasahovať do interného fungovania tohto príjemcu na účely zabezpečenia tohto oboznámenia, teda povinnosti výsledku (zodpovedajúcej internému hľadisku doručovania) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 1985, Cockerill-Sambre/Komisia, 42/85, Zb., EU:C:1985:471, bod 11).

- 21 Všeobecný súd tak rozhodol, že keď ÚHVT predloží správy o prenose telefaxu, obsahujúce skutočnosti, ktoré im priznávajú dôkaznú povahu, stačí to na preukázanie prijatia uvedeného telefaxu jeho príjemcom (pozri v tomto zmysle rozsudok PAN & CO, už citovaný v bode 14 vyššie, EU:T:2005:133, body 67, 68, 80, 81 a 85). Telefaxové prístroje sú totiž skonštruované tak, že každý problém pri prenose, ale aj pri prijatí je signalizovaný správou o chybe, ktorá odosielateľovi presne uvádza dôvod neprijatia, ktorý je oznámený telefaxovým prístrojom príjemcu, a že keď nie je oznámený takýto problém, vygeneruje prístroj správu o uskutočnenom prenose. Ak teda nie je doručená správa o chybe a správa o prenose obsahuje poznámku „ok“, možno sa domnievať, že zaslaný telefax bol prijatý príjemcom. V tomto prípade samotná žalobkyňa spomenula poznámku „ok“ nachádzajúcu sa na správe o prenose, ktorú jej odovzdal ÚHVT, a uviedla, že z nej vyplýva, že doručenie napadnutého rozhodnutia bolo vykonané v náležitej forme. Okrem toho uznala, že telefax doručujúci napadnuté rozhodnutie bol zaregistrovaný v informačnom systéme jej zástupcu 25. marca 2013.
- 22 Navyše, ak by iba oboznámenie sa so sporným telefaxom umožňovalo preukázať jeho prijatie zástupcom žalobkyne, nemohol by ÚHVT predložiť dôkaz o skutočnom doručení rozhodnutia a o dni, keď bolo rozhodnutie prijaté jeho príjemcom, ani v prípade, keby bolo uvedené rozhodnutie náležite doručené jeho príjemcovi. Začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby proti rozhodnutiam senátov ÚHVT by závisel od náhodných okolností nezávislých od starostlivosti, s akou ÚHVT doručoval rozhodnutie, pričom lehoty na podanie žaloby boli zavedené práve s cieľom zabezpečiť právnu istotu (pozri judikatúru citovanú v bode 26 nižšie).
- 23 Z uvedeného vyplýva, že lehota dvoch mesiacov na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu, predĺžená o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť upravenú v článku 102 ods. 2 rokovacieho poriadku, začala plynúť deň nasledujúci po prijatí sporného faxu, teda 26. marca 2013. Táto lehota teda uplynula 4. júna 2013.
- 24 Prejednávaná žaloba podaná 2. septembra 2013 je v dôsledku toho podaná oneskorene.
- 25 Treba však preskúmať, či ako to tvrdí žalobkyňa, porucha jej telefaxového prístroja predstavuje nepredvídateľnú okolnosť alebo vyššiu moc umožňujúcu Všeobecnému súdu odpustiť preklúziu na základe článku 45 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa v konaní na Všeobecnom súde uplatňuje podľa článku 53 tohto štatútu.
- 26 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sú lehoty na podanie žaloby kogentné a nemôžu sa od nich odchýliť ani účastníci konania, ani súd (pozri rozsudok z 11. novembra 2010, Transportes Evaristo Molina/Komisia, C-36/09 P, Zb., EU:C:2010:670, bod 33 a citovanú judikatúru; rozsudok z 15. marca 1995, COBRECAF a i./Komisia, T-514/93, Zb., EU:T:1995:49, bod 40). Dôsledné uplatnenie procesných pravidiel zodpovedá požiadavke právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti. V súlade s článkom 45 druhým odsekom Štatútu Súdneho dvora sa od procesných lehôt možno odchýliť iba za úplne výnimočných okolností, v prípade nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci (rozsudok z 22. septembra 2011, Bell & Ross/ÚHVT, C-426/10 P, Zb., EU:C:2011:612, bod 43).
- 27 Súdny dvor rozhodol, že pojmy nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci zahŕňajú objektívnu zložku týkajúcu sa neobvyklých okolností nezávislých na vôli žalobcu a subjektívnu zložku vzťahujúcu sa na povinnosť žalobcu zabezpečiť sa proti dôsledkom neobvyklej udalosti tým, že prijme vhodné

opatrenia bez toho, aby podstúpil neprimerané obete. Žalobca musí predovšetkým dávať veľký pozor na priebeh začatého konania a obzvlášť preukázať starostlivosť na účely dodržania stanovených lehôt (rozsudok Bayer/Komisia, už citovaný v bode 19 vyššie, EU:C:1994:412, bod 32). Pojem vyššia moc sa preto neuplatní na situáciu, v ktorej by svedomitá a obozretná osoba bola objektívne schopná predísť uplynutiu lehoty na podanie žaloby (rozsudok z 12. júla 1984, Ferriera Valsabbia/Komisia, 209/83, Zb., EU:C:1984:274, bod 22, a uznesenie z 18. januára 2005, Zuazaga Meabe/ÚHVT, C-325/03 P, Zb., EU:C:2005:28, bod 25).

- 28 V dôsledku toho treba určiť, či žalobca tak, ako mu prináleží (pozri uznesenie z 12. decembra 2011, AO/Komisia, T-365/11 P, Zb. VS, EU:T:2011:727, bod 33 a citovanú judikaturu), preukázal v tomto prípade existenciu nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci, ktorá mu zabránila dodržať lehotu na podanie žaloby.
- 29 Na tento účel treba najprv vysloviť prípustnosť znaleckého posudku predloženého žalobkyňou v prílohe jej repliky.
- 30 Podľa judikatury sa totiž zákaz oneskoreného predkladania návrhov dôkazov upravený článkom 48 ods. 1 rokovacieho poriadku netýka návrhov dôkazov obsiahnutých v pripomienkach k námietke neprípustnosti. Možnosť predložiť nové návrhy dôkazov v pripomienkach k námietke neprípustnosti treba považovať za súčasť práva žalobcu vyjadriť sa k tvrdeniam uvádzaným žalovaným v jeho námietke neprípustnosti, keďže žiadne procesné pravidlo nevyžaduje od žalobcu, aby predložil dôkazy týkajúce sa prípustnosti jeho žaloby už v žalobe (uznesenie z 15. mája 2013, Post Invest Europe/Komisia, T-413/12, EU:T:2013:246, bod 21; pozri rovnako v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid a Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Komisia, T-95/03, Zb., EU:T:2006:385, bod 50). Túto judikaturu treba použiť aj v tomto prípade, v ktorom žalobkyňa predkladá v prílohe k replike, ktorá sa obmedzuje na otázku prípustnosti žaloby, nový dôkaz, aby reagovala na tvrdenia o neprípustnosti nachádzajúce sa vo vyjadrení ÚHVT k žalobe.
- 31 Skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku priloženého k replike, ako aj všetky ostatné oznámené údaje a tvrdenia uvedené žalobkyňou však neumožňujú preukázať, že bola konfrontovaná s nepredvídateľnou okolnosťou alebo vyššou mocou.
- 32 Pokiaľ ide o objektívnu zložku nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci, treba sa domnievať, že hoci poruchu telefaxového prístroja zástupcu žalobcu možno kvalifikovať ako „neobvyklú okolnosť“ v zmysle vyššie uvedenej judikatury, nejde o „okolnosť nezávislú“ od tohto zástupcu.
- 33 Dotknutý prístroj je totiž interným zariadením v advokátskej kancelárii zastupujúcej žalobkyňu, za ktoré zodpovedá, rovnako ako za zamestnancov, ktorí tam pracujú, iba táto kancelária. Podľa ustálenej judikatury sa však problémy s prenosom vnútri spoločnosti nepovažujú za nepredvídateľné okolnosti alebo vyššiu moc [rozsudok Cockerill-Sambre/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, EU:C:1985:471, bod 12; pozri rovnako uznesenie z 28. apríla 2008, PubliCare Marketing Communications/ÚHVT (Publicare), T-358/07, EU:T:2008:130, body 17 a 18 a citovanú judikaturu]. Súd rovnako rozhodol, že chybu pripísateľnú tretej osobe poverenej advokátskou kanceláriou, aby vykonala úkony patriace medzi povinnosti tejto kancelárie, nemožno považovať za okolnosť nezávislú od žalobcu zastupovaného touto kanceláriou (rozsudok Bell & Ross/ÚHVT, už citovaný v bode 26 vyššie, EU:C:2011:612, bod 50, a uznesenie AO/Komisia, už citované v bode 28 vyššie, EU:T:2011:727, body 37 a 40). Ak by aj v tomto prípade advokátska kancelária zastupujúca žalobkyňu využila služby externej spoločnosti pri správe svojho informačného zariadenia a telefaxu, čo sa však nestalo, poruchu tohto zariadenia by nebolo možné považovať za okolnosť, ktorá by bola od nej nezávislá.
- 34 Tvrdenie, že k dotknutej poruche došlo prvýkrát, a teda ju nebolo možné predvídať, z nej neumožňuje urobiť okolnosť nezávislú od zástupcu žalobkyne. Táto nepredvídateľná povaha by mohla zohrávať úlohu nanajvýš pri posúdení možnosti dotknutej osoby zabrániť výskytu poruchy telefaxového prístroja, a teda pri analýze subjektívnej zložky nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci.

- 35 Práve ani subjektívna zložka nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci nie je v tomto prípade daná. Zástupca žalobkyne nevykonával všetky primerané opatrenia, aby dodržal lehoty na podanie žaloby, a v tomto prípade, aby zabezpečil správne fungovanie telefaxového prístroja.
- 36 Zo znaleckého posudku predloženého v prílohe repliky totiž vyplýva, že energetické práce, ktoré viedli k výpadkom elektrickej energie a siete, prebiehali počas marca 2013. Z tohto posudku rovnako vyplýva, že ak príde telefax, v informačnom systéme advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobkyňu sa vytvorí viacero súborov, z ktorých niektoré sú prístupné zamestnancom zodpovedným za príjem faxov, a iné iba zamestnancom informačného oddelenia kancelárie. Takýto prístup okrem iného umožnil vedúcemu tohto oddelenia nájsť záznam o faxe doručujúcom napadnuté rozhodnutie, ktorý zaslal ÚHVT 25. marca 2013. Treba napokon zdôrazniť, že zástupca žalobkyne patrí k veľkým advokátskym kanceláriám špecializovaným v oblasti duševného vlastníctva, ktorých úlohou je práve prijímať oznámenia adresované ich klientom, ktoré pochádzajú najmä z ÚHVT. Podľa vyššie uvedeného znaleckého posudku táto kancelária prijíma od desať do pätnásť faxov denne.
- 37 Za týchto okolností advokátska kancelária zastupujúca žalobkyňu mala nielen kontrolovať, či systém prijímania telefaxov nie je narušený z dôvodu vykonávaných energetických prác, ale bola tiež schopná bez podstúpenia neprímeranej obete vykonávať takéto kontroly týkajúce sa najmä zhody medzi telefaxami zaregistrovanými na serveri a telefaxami, ktoré prešli do schránky prijatej pošty. Zástupca žalobkyne však sám v podstate uznal, že nevykonával tento typ kontroly z dôvodu, že k danej poruche nikdy predtým nedošlo.
- 38 Z toho vyplýva, že pojmy nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci sa neuplatňujú na prejednávajú situáciu, keďže svedomitá a obozretná osoba by bola objektívne schopná predísť uplynutiu lehoty na podanie žaloby.
- 39 V dôsledku toho treba prejednávajú žalobu zamietnuť ako zjavne neprípustnú.

O trovách

- 40 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 41 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamietla.**
- 2. GEA Group AG je povinná nahradiť trovy konania.**

V Luxemburgu 22. januára 2015

Tajomník
E. Coulon

Predsedníčka komory
M. E. Martins Ribeiro